

Sygn. akt IV CSK 367/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości [...] Spółdzielni [...] w upadłości likwidacyjnej w O.

przeciwko "P." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 czerwca 2013 r., którym oddalone zostało powództwo o zapłatę kwoty 63 440 zł.

Powód w skardze kasacyjnej powołał podstawę w przewidzianą art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przyczyny przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego połączył koniecznością wyjaśnienia czy pobierane przez odbiorcę towaru od dostawcy opłaty za wydawanie gazetek promocyjnych, zawierających zdjęcia towarów nabytych przez odbiorcę w celu ich dalszej odsprzedaży stanowi czyn nieuczciwej konkurencji rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Gedn. tekst Dz.U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1503 ze zm., dalej: "u.z.n.k."), to znaczy, czy stanowią inną niż marża handlowa opłatę za przyjęcie towaru do sprzedaży, a ponadto czy tego rodzaju odpłatne działanie odbiorcy stanowi usługę świadczoną na rzecz dostawcy, czy też jest to działanie we własnym interesie odbiorcy.

Zachodzi również potrzeba wyjaśnienia rozumienia przepisu art. 15 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k. w związku z art. 353¹ k.c., w kontekście tego rodzaju działań, czy usług odbiorcy, z uwagi na rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Ugruntowane zostało w orzecznictwie zapatrywanie, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązane go jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz.11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz.151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.).

Przedstawione przez skarżącą zagadnienie nie odpowiada wskazanym wymaganiom. Poruszone w nim kwestie nie stanowią nowego i nierozwiązanego dotychczas problemu, ponieważ były już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego. Nie uwzględniają tego, że zwykłe wątpliwości interpretacyjne związane są z procesem stosowania prawa, a zatem nie każde mogą być kwalifikowane jako istotne i nowe. Wyartykułowane przez skarżącego zastrzeżenia osadzone zostały w okolicznościach rozpoznanej sprawy, których ocena oraz wykładnia zawartych umów stanowiła podstawę rozstrzygnięcia.

Zakresy przyczyn objętych punktami 1 i 2 art. 398⁹ § 1 k.p.c. pozostają w stosunku krzyżowania, a zatem wywody dotyczące pierwszej z nich zachowują aktualność na tle stosowania drugiej. Odmienność orzeczeń Sądów Apelacyjnych, bez analizy okoliczności faktycznych, nie może przesądzać o występowaniu rozbieżności, zwłaszcza w sytuacji, gdy odbiorcę i dostawcę łączył stosunek prawny dotyczący usług, których ceny i wykonania, w okresie związania umową Spółdzielnia nie kwestionowała. Nie było zatem podstaw do uznania, że zachodzi potrzeba dokonywania wykładni art. 15 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k.

W postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym nie miała miejsca nieważność postępowania, której podstawy Sąd Najwyższy rozważa z urzędu w zakresie zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, stosownie do art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]